

Ved denne lejlighed vil jeg blot gøre opmærksom på, at når det gælder 3-års-grænsen, altså dette at integrationstilskuddet stopper efter 3 år, så er der jo sket en ændring, efter at høringsfasen er udløbet, således at ikke blot sygdom og barsel, men også ustøttet beskæftigelse kan begrunde en forlængelse af integrationsperioden.

Det synes jeg er vigtigt af flere grunde. Det er jo en vidunderlig begrundelse for at bede om en forlængelse af danskundervisningen, at man har haft ustøttet fuldtidsarbejde. Jo flere der kommer i den situation, jo bedre. Dem skal vi absolut ikke straffe. Det er i øvrigt dem, som også hurtigst får lært dansk, tror jeg, fordi det at arbejde blandt danskere nu engang er en god måde at lære dansk på. Så den ændring er altså kommet ind. Jeg ved ikke, om Kommunernes Landsforening i et og alt er tilfreds med dette, men det er dog en vigtig ændring.

Kl. 12.45

Jeg vil oplyse til fru Lotte Bundsgaard, at når der så er danskundervisning efter de 3 år, er der fortsat statslig kompensation, men den er generel, altså pengene går ud i bloktilskuddet. Det synes jeg er den rigtige måde, for vi skal opretholde et pres på både den enkelte og danskurserne og kommunerne for at få folk ud af røret så hurtigt som muligt.

Så det er altså måden, hvorpå vi på den ene side gerne vil kompensere for udgifterne, men på den anden side vil bevare et pres på kommunerne. Og så er det jo sådan, at kommunerne har gynger og karruseller; de har nogle, der gør det hurtigt, og de har nogle, der er længe om det. Tanken med generel kompensation er jo, at tingene nok i det lange løb går lige op, så man ikke flytter penge fra nogle kommuner til andre ved at foretage denne generelle kompensation.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at dette med, at ustøttet beskæftigelse nu kan føre til forlængelse af den gratis danskundervisning, ikke må blive en sovepude for danskurserne. For man kunne jo frygte, at der så er endnu flere danskurser, der gør, hvad nogle af dem desværre har gjort, nemlig siger til deres elever: I må vælge mellem jeres job og jeres danskundervisning.

Det må aldrig ske. Lærernes overenskomster er sådan, at der kan undervises fra tidlig morgen til lidt ud på aftenen, og den fleksibilitet inden for overenskomsterne skal selvfølgelig udnyttes, sådan at danskundervisningen falder på det tidspunkt, hvor eleverne har brug for den, og ikke nødvendigvis på det tidspunkt, hvor det er

mest bekvemt for lærerne. Skulle dette ikke fungere tilfredsstillende, er det heldigvis blevet muligt for kommunerne at gå et andet sted hen og få danskundervisningen, nemlig til andre udbydere, som kommunerne kan godkende.

Dette sidste hjælper også på det problem, som fru Elsebeth Gerner Nielsen rejste, med dem, der bor i Sindal, og som har transportudgifter til sprogcenteret i Frederikshavn. Nu er der altså blevet en bedre mulighed for, at Sindal Kommune kan lave sin egen danskundervisning, hvilket måske er en god idé, fordi det så bliver lettere for eleverne i Sindal at kombinere undervisningen med et job i Sindal. Hvis jobbet er i Frederikshavn, så tror jeg, det er en god idé at gå til dansk i Frederikshavn, men hvis jobbet er i Sindal, er det en god idé at forsøge, om undervisningen også kan foregå der. Det er just det, som lovforslaget her åbner for.

I øvrigt kan kommunerne ifølge § 34 i integrationsloven betale transportudgifter til sprogcenteret. Det er en kan-bestemmelse, som svarer til den, vi har i dag. Den benytter, så vidt jeg ved, de fleste kommuner sig af, så problemet kan altså løses ved kommunal velvilje, men det kan altså også løses ved, at sprogundervisningen nu falder på et mere praktisk sted, hvor der ikke er så lang transport fra det job, som man forhåbentlig samtidig skal passe.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om etnisk ligebehandling.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 29/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.